

VRIJE UNIVERSITEIT AMSTERDAM

De Boelelaan 1105
Telefoon (020) 598.5337

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2020/05/926

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van mevrouw [NAAM], appellante, woonachtig te [WOONPLAATS], gericht tegen het besluit van de Examencommissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid van de Vrije Universiteit, verweerster, om een sanctie op te leggen vanwege fraude.

I. Loop van het geding

Appellante heeft op 29 november 2019 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster gedateerd op 19 november 2019. Het beroepschrift is op 4 december 2019 en daarmee tijdig ontvangen. Aan de overige voorwaarden is eveneens voldaan. Het beroep is derhalve ontvankelijk.

Tegelijk met het indienen van het beroepschrift verzoekt appellante een voorlopige voorziening te treffen. Het verzoek is door het College opgevat als een verzoek om het beroep versneld te behandelen. Op 9 december 2019 is namens het College aan verweerster medegedeeld dat de voorgeschreven procedure vereist dat verweerster in overleg met appellante nagaat of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Verweerster heeft appellante hiertoe tijdig uitgenodigd. Verweerster heeft na de poging tot minnelijke schikking besloten het bestreden besluit in te trekken en in plaats daarvan een nieuw besluit te nemen. Appellante laat op 17 december 2019 weten dat zij haar beroep handhaaft.

Verweerster heeft na verkregen uitstel op 6 januari 2020 een verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 13 februari 2020.

Appellante is in persoon verschenen. Verweerster werd vertegenwoordigd door prof. dr. A.R. Neerhof, voorzitter. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten. Appellante heeft deelgenomen aan het tentamen Contractenrecht op 24 oktober 2019. Een surveillant heeft vastgesteld dat appellante tijdens het tentamen een mobiele telefoon op haar tafel had liggen. Ingevolge artikel 20 tweede lid sub a Regels en Richtlijnen wordt als fraude aangemerkt 'tijdens het tentamen in het bezit zijn van hulpmiddelen (... , mobiele telefoon,...), waarvan de raadpleging niet uitdrukkelijk is toegestaan'. Verweerster legt appellante daarom in eerste instantie een sanctie op die inhoudt dat appellante het cijfer 0 toegekend krijgt voor het tentamen. Appellante wordt bovendien uitgesloten van het afleggen van tentamens tot 19 april 2020.

Het vervangende besluit van 17 december 2019 houdt in dat appellante het cijfer 0 toegekend krijgt voor het tentamen. Appellante wordt bovendien uitgesloten van het afleggen van tentamen tot 31 januari 2020. De rechtmatigheid van dit besluit wordt nu aan het College van Beroep voorgelegd.

Appellante verklaart dat zij erg gespannen was voor het tentamen. Ze had lange tijd geen tentamens mogen afleggen, omdat ze eerder schuldig was bevonden aan het plegen van fraude tijdens een tentamen. Ze dacht dat ze haar telefoon in haar tas had gestopt. De mobiel bleek echter onder enkele papieren zakdoekjes op haar tafel te liggen. Appellante wijst erop dat haar telefoon niet aan stond. Zij had ook niet de intentie om van haar telefoon gebruik te maken tijdens het tentamen. Appellante heeft haar telefoon ook niet kunnen raadplegen, omdat de surveillant vlak bij haar zat. Door een kopie van haar 'schermtijd' over te leggen wil appellante aantonen dat haar telefoon daadwerkelijk niet is gebruikt. Zij heeft haar telefoon weer aangezet om een foto te maken van de situatie, toen de surveillant haar aansprak omdat haar telefoon op haar tafel lag. Appellante meent dat de sanctie te zwaar is, nu haar telefoon tijdens het tentamen niet is gebruikt.

Voorts is appellante van mening dat het bestreden besluit gebrekkig is gemotiveerd. Zij meent dat het opnieuw plegen van fraude niet kan leiden tot een strafverzwarende sanctie. Naar haar mening is dat niet toegestaan.

Appellante heeft verweerster gevraagd om beschikkingen te mogen inzien ten aanzien van andere studenten die voor de tweede keer op fraude zijn betrapt. Verweerster heeft daar niet op gereageerd. Appellante meent daarom dat het gelijkheidsbeginsel is geschonden.

Verweerster verklaart door de vakcoördinator op de hoogte te zijn gesteld van de fraude die appellante heeft gepleegd. Nadat appellante was geconfronteerd met de bevinding van de surveillant, heeft ze besloten het tentamen niet af te ronden. Verweerster heeft appellante gehoord en heeft vastgesteld dat appellante haar telefoon op haar tafel had liggen tijdens het tentamen. Of deze was ingeschakeld of niet, is voor het oordeel of sprake is van fraude niet van belang. De door appellante toegevoegde productie, waaruit de 'schermtijd' blijkt, leidt dan ook niet tot een andere conclusie. Het voorhanden hebben van een mobiele telefoon is een vorm van fraude volgens de Regels en Richtlijnen. De opgelegde sanctie is tevens gebaseerd op de recidive waarvan bij appellante sprake is.

Verweerster stelt niet verplicht te zijn beschikkingen die voor andere studenten bedoeld zijn, publiek bekend te maken. Een belangstellende kan kennisnemen van de jaarverslagen, waarin verweerster haar werkzaamheden verantwoordt.

Tijdens de hoorzitting heeft verweerster aan appellante uiteengezet welk beleid verweerster volgt bij het opleggen van sancties. Onderdeel van dat beleid is dat bij recidive een verzwaring van de sanctie volgt.

III. Standpunten van partijen

Door omstandigheden is het derde lid van het College afwezig. Partijen zeggen desgevraagd geen bezwaar te hebben tegen behandeling van de zaak.

Appellante zet uiteen dat zij zich er niet van bewust was dat haar telefoon op de tafel lag, waar zij haar tentamen maakte. De psycholoog van appellante heeft haar uitgelegd dat zij door de spanning die het tentamen oproep, onvoldoende alert was op het tijdig wegbergen van haar telefoon. Desgevraagd zegt appellante dat dit een aanname van de psycholoog was. Er is geen formeel psychologisch rapport van opgemaakt.

Appellante heeft niet op haar telefoon gekeken. Zij had dat ook niet kunnen doen, omdat een surveillant vlakbij haar zat. Deze hield haar goed in het oog. Als bewijs dat ze geen gebruik heeft gemaakt van haar telefoon, heeft appellante een screenshot van haar 'schermtijd' aangeleverd.

Toen de surveillant haar aansprak op de aanwezigheid van de telefoon op haar tafel, heeft appellante bij wijze van bewijsvoering foto's van de situatie gemaakt met haar telefoon.

Appellante meent dat verweerster (de Examencommissie) tot taak heeft de kwaliteit van de tentamens te bewaken en niet om individuele studenten te betrappen op verkeerd gedrag. Appellante vraagt zich af wat het doel van de opgelegde sanctie is. Zij heeft het tentamen niet kunnen afronden en vraagt daarom genoegdoening.

Appellante klaagt tot slot dat het gelijkheidsbeginsel is geschonden, omdat zij door verweerster niet in de gelegenheid is gesteld sanctiebesluiten die ten aanzien van andere studenten zijn genomen, in te zien.

Verweerster verwijst naar de Regels en Richtlijnen, waaruit blijkt dat het onder handbereik hebben van een mobiele telefoon al voldoende is om een sanctie vanwege fraude op te leggen. Zou de telefoon gebruikt zijn, dan is dat aanleiding om de sanctie te verzwaren. Een verzwarende van de sanctie is ook aan de orde als betrokkene eerder in strijd met de Regels en Richtlijnen heeft gehandeld.

Sanctiebesluiten zijn individuele beschikkingen die niet openbaar gemaakt worden. Voor het kennisnemen van het beleid van verweerster in dezen kan appellante gebruikmaken van de jaarverslagen die verweerster publiceert.

IV. Overwegingen van het College

Artikel 20 tweede lid sub a Regels en Richtlijnen (Rechtsgeleerdheid) bepaalt dat van fraude sprake is als een student 'tijdens het tentamen in het bezit [is] van hulpmiddelen (... , mobiele telefoon,...), waarvan de raadpleging niet uitdrukkelijk is toegestaan'.

Appellante stelt dat zij haar telefoon niet heeft 'geraadpleegd'. Daarom zou het opleggen van een sanctie niet terecht zijn. Het betoog van appellante faalt. Voor het oordeel of sprake is van fraude is niet relevant of appellante haar telefoon wel of niet heeft geraadpleegd. Alleen relevant is of appellante in het bezit was van een telefoon tijdens het afleggen van het tentamen. Appellante betwist niet dat er een mobiele telefoon op haar tafel lag. Het raadplegen van een telefoon (of ander hulpmiddel) - en daarmee ook het in bezit hebben daarvan - is op grond van bovengenoemde bepaling uit de Regels en Richtlijnen slechts dan toegestaan als daarvoor nadrukkelijk toestemming is verleend door of namens verweerster. Daarvan was in dit geval geen sprake. Derhalve is er naar het oordeel van het College terecht een sanctie door verweerster opgelegd.

Appellante acht de haar opgelegde sanctie buitenproportioneel. Ook deze opvatting volgt het College niet. Verweerster heeft een sanctie opgelegd in overeenstemming met het bepaalde in artikel 22 van de Regels en Richtlijnen van de Examencommissie. De zwaarte van de sanctie is naderhand verlicht, zodat appellante de gelegenheid had vanaf 31 januari 2020 tentamens af te leggen. Ingevolge het herziene besluit van verweerster wordt appellante gedurende tweeëneenhalve maand uitgesloten van het afleggen van tentamens. Uit mededeling van verweerster blijkt dat het gebruikelijk is om drie maanden uitsluiting op te leggen bij een eerste overtreding. Appellante is recidivist. Om die reden had een zwaardere sanctie voor de hand gelegen.

Het College volgt appellante ten slotte evenmin in de opvatting dat het gelijkheidsbeginsel geschonden zou zijn. Verweerster heeft voldoende aannemelijk gemaakt dat de sanctie binnen het kader van de Regels en Richtlijnen van de Examencommissie valt en daardoor niet zwaarder is dan aan andere studenten in de afgelopen jaren in vergelijkbare situaties is opgelegd. De sanctie reflecteert de ernst van de overtreding. Herhaling van gedrag behoort ingevolge de Regels en Richtlijnen tot de omstandigheden die tot een verzwarende van de sanctie kunnen leiden.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 24 februari 2020, door mr. dr. A.J.G.M. van Montfort (voorzitter),
dr. A.J.M. Ligtenberg, lid, in aanwezigheid van mr. drs. J.G. Bekker, secretaris.

mr. dr. A.J.G.M. van Montfort,
voorzitter

mr. drs. J.G. Bekker,
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 47,-.